

9.

Mi ynglingar alla, som skåda min jemmer,
Besinna nu eder och följ den Guds lag,
Bed Herren i himlen att han till er sänder
De heliga Englar som leder hvar dag
På vägen rätt för, som ewigt förgör.
All werldenes anslag som eder förstör.

10.

Ack Jesu! gif lycka, mitt lefwerne råtta,
Ack Jesu, af nåde, gif framgång dertill,
Bed Herren i himlen han styr till det bästa,
Att lefwa i werlden som Skaparen will
Så att jag till slut, må i en härlig frud
Med Palmer i handen lossjunga min Gud.

Säljes i Björnstahls-Bokhandel i Stockholm.

En

Sång-Wisa:

Statt stilla du Yngling, etc.

Sjunges på sin egen bekanta
melodi.

Stockholm,
Tryckt hos J. Hörberg, 1824.

1.

Statt stilla du yngling, och se dig wäl för,
Besinna hur farligt att lefwa det är,
Haf alltid för ögon din Gud och din Herre,
För allting du fly alla onda begär.
Besinna dig wäl och akta din själ,
Ty snarliga tillstundar ett ewigt farwæl.

2.

Jag knappast har kommit i blomstrande åren
Jag knappast och werlden har börjat att se,
Så kommer en tanke, så farlig i hågen,
Som mig mände lända till spott och till spe,
O helige Gud! först war jag din brud,
Sedan öfwerträdde jag det sjuende bud.

3.

Först glömde jag bort min Gud och min Herre,
Sen glömde jag bort helga Döpsens flod
Sen glömde jag bort Guds heliga lära,
Som mig skulle draga till himmelens port,
Ty satan gaf råd, att med öfwerdåd
Tillgripa min nästas wälfångna förråd.

4.

Uck litet derefter blef jag arresterad,
Förwarad med starkaste bojor och band.
Mitt brott jag bekände, sen blef jag förpafad
Med handklofwar fördes till fångellet fram
Der måste jag gå, i elände så
I hunger och nöd samt törst deruppå.

5.

Uck we mig den stunden då jag icke lydde
Min faders och moders förmaning så god.
Uck we mig den stunden, då jag icke flydde
Begärliga tankar, som då hos mig stod;
Uck Herre och min Gud, som lärde mig din Bud
Lär mig dem att hålla och följa till slut.

6.

Jag fruktar dock icke för werldenes åra,
Ej eller för straffet, hur swårt det än blir;
Jag förjer långt mer för Föräldrarna fåra,
Samt syfton och slägt, som mitt elände ser,
Att de för mig må, — blygas också
Och stämmas för hwar gång de mig tänka uppå.

7.

Skall jag uti förtid den tiden förbanna,
För hwilket jag wandrat en syndenes trål;
Långt håldre jag will hos min Jesu förwaras,
Ty Han hafwer lofwat att frälssa min själ,
O Herre och Christ, förlåt mig min brist
Fräls mig ifrån ondo och djefwulens list.

8.

Den endaste trösten som jag nu kan hafwa
Det är: att Gud will ingen syndares död;
Den sig här omwänder, han ewigt får lefwa,
Den Jesum har löst med sin blodswett så röd,
O jämmer och nöd, fräls Gud oss i död
För så swår pina och helswetes glöd.